

הַבַּעַל נֵשִׁים טוֹב וְהַשֶּׁבֶת הַמוֹזָרָה
מִסֵּעַ נָשִׁל אֶמוּנָה, בְּטָחוֹן וְשִׂמְחָה בְּלֵב!

לפני שנים רבות, חי
צדיק מיוחד ואהוב:
מרן הבעל שם טוב.
הוא אהב כל יהודי
ולמד את תלמידיו
סוד גדול:
"התרופה לעצבות
היא האמונה בה!"
מי שמאמין שהכל
מה', תמיד שמח.

A group of Jewish boys, wearing traditional kippot and dark clothing, are traveling in a wooden wagon. They are looking out with excitement at a beautiful landscape featuring rolling green hills, a winding dirt path, and several trees with pink blossoms under a clear blue sky. The wagon is moving along the path, and the boys are leaning over the sides, pointing and looking towards the horizon.

יום אחד, יצא הבעל שם טוב למסע
בעגלתו המיוחדת. תלמידיו נסעו יחד
אתו, שמחים ושרים קדש. הדרך
הדרך הייתה ארוכה ומפתלת...

הַשָּׁעוֹת עָבְרוּ, הַשָּׁמֶשׁ הִחְלָה לְשַׁקַּע, וְשַׁבַּת קִידָשׁ הִתְקַרְבָּה!
הַתְּלִמִּידִים הִבִּיטוּ סְבִיב בְּדֹאגָה: הֵם הָיוּ בְּאַמְצֵעַ שׁוֹם מְקוֹם,
רְחוּקִים מִכָּל יֵשׁוּב יְהוּדִי.

**"רבי! קראו התלמידים בפחד, 'עוד מעט נכננסת שבת!
מה נעשה? היכן נשמר את השבת בייער החשוך?
הפחד מלא את לבם.**

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לֹא דָאָג כָּלֵל. הוּא חֵיף בְּאַהֲבָה וְאָמַר: "אַל תִּדְאָגוּ, יְלָדִי!
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דוֹאָג לָנוּ וּמִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ. הוּא לְעוֹלָם לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ לְבַד."

פתאום, הם ראו
בית גדול עומד
באמצע היער.
הם דפקו על הדלת
בתקווה למצא
מקום לשבת. מי
יפתח להם את הדלת?

אִישׁ גּוֹי מְגִדָּל וְקָשׁוּחַ פָּתַח אֶת הַדָּלֶת. "הָאִם נוֹכַל לְהִתְאַרֵּחַ אֶצְלָךְ
לְשִׁבָּת?" שָׁאַל הָרַב בְּנִימוּס. הַגּוֹי הִסְכִּים, אֲךָ הוּא מִמָּשׁ לֹא הָיָה נְחֻמָּד!

An illustration of three young boys sitting on a wooden floor in a prison cell. The walls are made of rough stone, and there is a small window with vertical bars in the background. A small wooden crate in front of them holds a loaf of bread and a lit candle. The boys are looking at the bread with expressions of hope and anticipation.

הַגּוֹי הַכְּנִיס אוֹתָם
לְחֶדֶר קָטָן וְקָר מְאֹד.
"אַתֶּם תִּישְׁנוּ עַל הָרֶצֶף"
הוּא צָעֵק, וְהֵבִיא לָהֶם
אֶכֶל פְּשׁוּט וְלֹא טָעִים.
מִמֶּנּוּ לֹא הִיָּתָה סְעוּדַת
הַשַּׁבָּת שְׁלָהֶם צִיפּוֹ...

מדחם
השמחה

הַתְּלַמִּידִים הָיוּ עֲצוּבִים.
הֵם חָשְׁבוּ עַל הַחֲלוֹת
הַחַמּוֹת, הַדָּגִים וְזִמְרֹת
הַשָּׁבֶת הַשְּׂמֵחוֹת שֶׁבַּבֵּית.
"רַבִּי," הֵם לָחֲשׂוּ בְּעֶצֶב,
"אֵיךְ אֶפְשָׁר לְשִׂמְחָה
בַּשָּׁבֶת קָרָה כָּזוֹ?"

הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב הַבֵּיט בָּהֶם
בְּחִיוֹךְ מָלֵא אֹר: "יִלְדֵי
כְּשֵׁלֹא מְבִינִים לָמָּה מַנְשֵׁהוּ
קוֹרָה – זֶה מִבְּחֹן בְּאַמוּנָה!
תָּמִיד צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא
לִהְיוֹת עֲצוּבִים, כִּי כָּל מָה'
עוֹשֶׂה – הֵכֵל לְטוֹבָה."

**השם שלח אותנו דוקא למקום הקשה הזה, כדי ללמד אותנו שיעור עצום:
השמחה האמתית לא מגיעה מאוכל טעים או מחדר חם,
אלא מאמונה ובטחון בה' עמקה בתוך הלב!**

**פתאום, התלמידים הבינו! הם התמלאו
באמונה, קמו על רגליהם, והתחילו לשיר ולרקד.
הם חגגו שבת מלאה בשמחה עצומה, ותה,
אף על פי שהרצפה היתה קרה!**

הלקח שלנו

גם כשדברים נראים קשים
ולא מסתדרים כמו שתכננו,
אמונה בה' ושמחה פנימית
יכולות להפך כל קשי ברכה
גדולה! השם תמיד אתנו
ומשגיח עלינו.

חושבים יחד

**מתי קרה לכם משהו שלא
הלך בדיוק כמו שרציתם,
אבל בכל זאת הצלחתם
למצא את השמחה והטוב?
שתפו את הכתה!**

